

ραιῶς περὶ τῶν ἐκδουλεύσεων, δικαιωμάτων καὶ ἀποζημιώσεων του.

Πρὸς τὴν Σὴν ἐπὶ τῶν ἐκδουλεύσεων τῶν ἀγωνιστῶν Ἐπιτροπὴν,

Ὅλοι οἱ Ἕλληνες, οἱ ὅποιοι ἀφειδοῦντες τῆς ἰδίας αὐτῶν ζωῆς ἔλαβαν τὰ ὅπλα κατὰ τῆς τυραννίας, ἀπέκτησαν βεβαίως δικαίωμα εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Ἀλλ' ὅσοι ὁμοῦ μὲ τὴν προσφορὰν τῆς ζωῆς τῶν συνεισέφερον συγχρόνως καὶ τὴν κατάστασιν τῶν καὶ ἀπέβαλον τιμὰς καὶ ἀναπαύσεις οἱ τοιοῦτοι, νομίζω, δικαίως πρέπει νὰ θεωρηθοῦν μὲ ὄμμα εὐνοϊκώτερον. Πολλὰ τῶν μελῶν τῆς Σῆς Ἐπιτροπῆς γινώσκουν ὅτι ὁ ὑποφαινόμενος ἔχων σημαντικὴν κατάστασιν πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως καὶ μετερχόμενος εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν τραπέζιτην διαφόρων Σατραπῶν (Πασάδων), προθύμως ἐμνήσθη τὰ μυστήρια τῆς ἐταιρείας τῶν Φιλικῶν, κατηχηθεὶς κατὰ τὸ 1847, ὑπὸ τῶν ἐταιριστῶν Κωνσταντίνου Παπαδάκη καὶ Γρηγορίου Φλέσσα. Ἐλαβον δίπλωμα ἀρχιερέως καὶ συνεισέφερον διὰ τὸν ἑθνικὸν σκοπὸν γρ. 3000. Ὅταν ὅμως εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως, ἀφ' ἑλπίσεως εἰς Κωνσταντινούπολιν ἱκανὰ πρὸς σωτηρίαν μου καὶ ἑμέλλον τὰ ἔλθω εἰς τὴν πατρίδα διὰ τὰ λάθω ἐπεργητικῶν μέσων εἰς τὸν ἐνδοξόν αὐτῆς ἀγῶνα (τὸν ὅποιον εἶχον ἀσπασθῇ ὅλη ψυχὴ καὶ καρδίᾳ) καὶ ἐφευγὼν μετὰ τῆς συζύγου μου ἐκεῖθεν, νομίσασα αὐτὴ ὅτι ἀνεκάλυφθημεν, καὶ ἔδοξεν ἐρρίψην εἰς τὴν θάλασσαν τὸ τοῦ ἀρχιερέως δίπλωμά μου τῶν Φιλικῶν, καθὼς καὶ τὴν ἀπόδειξιν τῆς συνεισφορᾶς τῶν γροσίων 3000 καὶ διὰ τοῦτο, κατὰ δυστυχίαν, σήμερον δὲν ὑπάρχουν εἰς χεῖρας μου, πέπεισμαι ὅμως, ὅτι ἡ Σεβαστὴ ἐπιτροπὴ γνωρίζουσά με, δὲν θέλει ἀμφιβάλλει ποσῶς περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λόγων μου.

Ὁ Σουλτάνος, ἀφ' ἡμετέρου ἀνεχώρησα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τῆς οἰκογενείας μου, ἐδήμευσεν ὅλα τὰ κτήματά μου, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ἀνέβαινον εἰς 80000 δίστυλα· συγχρόνως δὲ ἀπώλεσα ὅλα τὰ σκεύη καὶ τινα εἶδη πολῦτιμα καὶ ἐπιπλά τῆς οἰκίας μου καθὼς καὶ διάφορα σημαντικὰ δάνεια πρὸς σημαντικοὺς Τούρκους, τῶν ὁποίων τὴν ἀξίαν, ἐὰν θελήσῃ τις νὰ προσδιορίσῃ σήμερον, βεβαίως δὲν θέλει τὴν εὖρη ὀλιγωτέραν τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου γροσίων, ὥς πασίδηλον.

Φεύγων ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν τυράννων μετὰ τῆς οἰκογενείας μου παρέλαβον καὶ ὠδήγησα μαζί μου περὶ τοὺς εἴκοσιν ἀνθρώπους, τοὺς μὲν ὄντας πρότερον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου, τοὺς δὲ γνωρίζων ὥς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἔλθωσι νὰ ἀγωνισθῶσι καὶ ὑστερουμένους τῶν μέσων.

Ἡ κατάστασις τὴν ὁποίαν διέσωσα ἀπὸ τὴν δήμευσιν καὶ διαρπαγὴν καὶ ἔφερον μαζί μου εἰς Μύκονον, ὅπου κατὰ πρῶτον ἀπέβην, συνισταμένη

εἰς μετρητά, ἀδάμαντας, λαχούρια, ὥρολόγια καὶ λοιπὰ πολύτιμα εἶδη, ἀνέβαινε τοῦλάχιστον εἰς 70000 δίστηλα· ὅτι δὲ εἶχον τὴν κατάστασιν αὐτὴν μετ' ἐμοῦ τότε εἰς Μύκονον γνωρίζει ὁ κύριος Δημήτριος Καμπάνης ¹⁾ εἰς τοῦ ὁποίου τὴν οἰκίαν ἐκατοίκησα κατὰ πρῶτον, οἱ ἀντιστρατηγοὶ Χατζῆ Χρήστος Νικήτας καὶ Κριεζώτης καὶ ἄλλοι πολλοὶ πατριῶται. Ὅλη δὲ ἡ σημαντικὴ μου αὕτη κατάστασις ἐδαπανήθη εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πόλεμον, εἰς ἔξοδα στρατευμάτων καὶ λοιπὰ καὶ σήμερον ἔμεινα πτωχός.

Ἀπὸ τὴν Μύκονον μετέβην εἰς Ναύπλιον μετὰ τῶν εἴκοσιν ἀνθρώπων μου, ἐνδύσας, ὀπλίσας καὶ διαθρέψας αὐτοὺς ἐξ ἰδίων μου· ἐκεῖ συνέλεξα καὶ ἄλλους εἰσέτι εἴκοσι καὶ οὕτω συνωδευόμενος μετὰ 40 στρατιωτῶν μετέβην εἰς Ἄστρος, ὅπου τότε τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἦτο συνηγμένον εἰς ἐθνικὴν συνέλευσιν.

Μετὰ ταῦτα ἐκολούθησα τὴν κυβέρνησιν εἰς Τριπολιτῆαν καὶ ἐκεῖθεν διετάχθην νὰ μεταβῶ εἰς Κόρινθον ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Χατζῆ Χρήστου, ἔχων καὶ τὸν ἀδελφόν μου Χατζῆ Στεφανῆ καὶ περὶ τοὺς 500 στρατιώτας, προμηθεύων τὴν τότε αὐτοὺς ἐξ ἰδίων μου. Ἐκεῖ ἐμείναμεν εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Κόρινθου, πολεμοῦντες μεχρὶς οὗ ἔπεσε τὸ φρουρίον εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων.

Μετὰ ταῦτα μετέβην εἰς Μονεμβασίαν πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήσεως, ὅπου ἔδωκα γρ. 3436 παρ[άθε]ς] 19 εἰς τὸν ἐπαρχον Μονεμβασίας Γεώργιον Πᾶνον διὰ τὴν χρεῖαν καὶ οἰκονομίαν τοῦ φρουρίου, ὡς τὸ ἔγγραφον ὑπὸ στοιχ[εῖον] Α καὶ κατὰ τὸ 1823 μέχρι τοῦ 1824 διορισθεὶς διετέλεσα ὡς ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς τῆς Κυβερνήσεως καὶ πολιτάρχης Ναυπλίας μὲ 200 περίπου στρατιώτας διὰ τοὺς ὁποίους ἐπλήρωσα καὶ ἐξ ἰδίων μου, μάλιστα ἀφοῦ ὁ στρατηγὸς Χατζῆ Χρήστος διὰ μέσον τοῦ ὁποίου ἐλάμβανον τοὺς μισθοὺς μου ἔπεσεν αἰχμάλωτος εἰς Ναυαρίνους.

Κατὰ τὸ 1824 μέχρι τοῦ 1825 διαταχθεὶς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐστρατολόγησα περὶ τοὺς 400 στρατιώτας καὶ ἐξοδεύσας ἐξ ἰδίων μου, ἀπῆλθον εἰς Ὑδραν, ὅπου ὁ ἐχθρικός στόλος ἐπαπεῖλει ἀπόβασιν καὶ διέμεινα ἐκεῖ φρουρῶν μεχρὶς οὗ παρῆλθεν ὁ κίνδυνος.

Κατὰ τὸ 1825 ἡ τότε προσωρινὴ διοίκησις τῆς Ἑλλάδος πληροφορηθεῖσα τὰς πιστὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις μου, τὰς χρηματικὰς θυσίας καὶ λοιπὰ, ὡς ἐκφράζεται τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Πολεμικῶν, μ' ἐπροβίβασεν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντιστρατήγου, ὡς τὰ ὑπὸ στοιχ[εῖα] Β. καὶ Γ. ἔγγραφα.

1) Ἰδὲ Τρύφωνος Ε. Εὐαγγελίδου, Μύκονος, Ἀθῆναι 1912 σ. 233 καὶ 256.

[illegible]

Διάφοροι φορείς έχουν ήδη 2 αποδέκτες, λατ
 όποια επιθυμία εν γένει 3000 ή και 1500 άτο
 με δύνανται, τα άλλα 1500 εκπέμπει αλλά ή φοιτο
 νομία κατάλαμα ενδύ παρρηλ.

Από το 1828 μέχρι το 1833 ήταν ιδιωτική φοιτητική
 - το 1832, ήταν παλαιοφροντιστής στο λύκειο των Αθηνών.

(ân d'or thi)

αὐτὰ ἐπὶ ἐντροπία βαρυτῶν ἔλαττον ἢ ποτὶ ἐντροπία βαρυτῶν
μετρίων ἔλαττον.

Ἀφ' οὗ ἡ Α. Μ. ὁ ἴος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἐπέλυσε τὴν
πολυπλοκὴν ἑδαφομένην παλίδος, ἀνελθὼν κατὰ τὸ 1834
καὶ διετέλεσε μέχρι τοῦ 1845, περὶ τοῦ 1845, τὸν δευτέρον
οἰκονομικὰν θύρον καὶ τὴν ἐν ταύτῃ τοῦ δευτέρου καὶ
ἐκπαιδεύσαντος τοῦ δευτέρου παλίδος ἐκπαιδεύσαντος καὶ παλίδος
καὶ παλίδος καὶ παλίδος, ὡς ἔχει φανερὸν διὰ ταύτης
τοῦ καὶ ἐπὶ οὐδὲν αἰτία, οὐκ ἐπιπλήθυνε, οὐκ
ἐπὶ τὴν ἐκπαιδεύσαντος ἀπὸ τῆς δευτέρου καὶ οὐκ ἐπὶ τῆς
ἐκπαιδεύσαντος ποσότητος, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσαντος καὶ οὐκ

AKAΔHMIA *αἰὶν ἄνθρωπος* ... AΘHNΩN

Εὐχαριστοῦμαι ὅπως διότι ἡφίκεται καὶ ἡδε λίκον πάλιν
τὴν λαμπρὰν ἡμέραν τὴν ἐννεοῦσαν ἀναστάσεως τοῦ
ἐνδόξου Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἡμέραν διὰ τὴν ὅποιαν
τόσοι ἄλλοι ἀφ' ἡμετέρας μεθ' ἡμῶν καὶ οἱ προπάλοι
εἰς τὰς ἐπιθυμύνας τὴν πικρὰν δαίτην, ἀλλὰ διὰ ἡμῶν
ᾠθεύσαν νὰ ἴδωσι,